

UOHSX00A9XWW

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0071/2017/VZ-19642/2017/321/EDo

Brno 30. června 2017

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 18. 4. 2017 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne), jenž podal zadavatel –

- **Česká pošta, s.p.**, IČO 47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0352,0353,0354/2016/VZ-11541/2017/553/JDI ze dne 4. 4. 2017, ve věci možného spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, výše specifikovaným zadavatelem v případě:

veřejné zakázky „**Dodávky elektrické energie ČP 2013 - 2016**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 17. 7. 2013 pod evidenčním číslem zakázky 345918,

veřejné zakázky „**Poskytování úklidových služeb**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 16. 3. 2016 pod evidenčním číslem zakázky 521121, a

veřejné zakázky „**Dodávky zemního plynu ČP 2014 - 2015**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 6. 1. 2014 pod evidenčním číslem zakázky 367038,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů v návaznosti na ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) citovaného zákona,

na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0352,0353,0354/2016/VZ-11541/2017/553/JDI ze dne 4. 4. 2017

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil na základě podnětu dne 16. 5. 2016 správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona zadavatelem - Česká pošta, s.p., IČO 471 14 983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 110 00 Praha 1 (dále jen „**zadavatel**“) v případě:

veřejné zakázky „Dodávky elektrické energie ČP 2013 - 2016“, zadávané v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 17. 7. 2013 pod evidenčním číslem zakázky 345918 (dále jen „**veřejná zakázka 1**“),

veřejné zakázky „Poskytování úklidových služeb“, zadávané v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 16. 3. 2016 pod evidenčním číslem zakázky 521121 (dále jen „**veřejná zakázka 2**“) a

veřejné zakázky „Dodávky zemního plynu ČP 2014 - 2015“, zadávané v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 6. 1. 2014 pod evidenčním číslem zakázky 367038 (dále jen „**veřejná zakázka 3**“).

2. Úřad si na základě skutečností uvedených v podnětu vyžádal od zadavatele veškerou dokumentaci související s předmětnými veřejnými zakázkami a jeho vyjádření k obsahu podnětu. Na základě posouzení obsahu podnětu a dokumentace zaslané zadavatelem získal Úřad pochybnosti o tom, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, proto zahájil správní řízení z moci úřední, kde za účastníka označil zadavatele.

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

3. Dne 7. 7. 2016 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0352/2016/VZ-28214/2016/553/JDI (dále jen „**původní napadené rozhodnutí**“), kterým ve výrocích I. až VII. rozhodl tak, že se zadavatel dopustil spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost uveřejnění v souladu s § 147a odst. 2 zákona v návaznosti na § 147a odst. 1 písm. a) zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele smlouvy na veřejné zakázky 1, 2 (na její části 1, 2, 3, 5, 7) a 3, a to v zákonné lhůtě 15 dnů od jejich uzavření, přičemž zadavatel smlouvy na předmětné veřejné zakázky na profilu zadavatele do vydání napadeného rozhodnutí neuveřejnil. Za spáchání těchto správních deliktů byla zadavateli výrokem VIII. uložena pokuta ve výši 6 000 Kč. Úřad v původním napadeném rozhodnutí uvedl, že nerozporuje, že zadavatel vykonává relevantní činnosti ve smyslu § 4 odst. 1 písm. g) a h) zákona a že předmět šetřených veřejných zakázek v určité míře souvisí s výkonem relevantní činnosti, došel nicméně k závěru, že se na Českou poštu, s.p. (jakožto veřejného zadavatele) povinnost uveřejnění uzavřené smlouvy na profilu zadavatele ve smyslu § 147a odst. 1 písm. a) zákona vztahovala, neboť předmět šetřených veřejných zakázek především nesouvisel s výkonem relevantní činnosti, pročež se na zadavatele vztahovala ustanovení zákona platná pro veřejného zadavatele.
4. Proti původnímu napadenému rozhodnutí podal zadavatel rozklad dne 20. 7. 2016. Rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0195/2016/VZ-02317/2017/321/EDo ze dne 23. 1. 2017 bylo původní napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena Úřadu k novému projednání.
5. Předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu proti původnímu napadenému rozhodnutí mimo jiné uvedl, že přisvědčil námitce zadavatele týkající nepřezkoumatelnosti původního napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů ohledně výkladu § 5 odst. 2 písm. a) zákona provedeného Úřadem v případě postavení zadavatele ve vztahu k jím zadávaným veřejným zakázkám 1, 2 a 3. Předseda Úřadu dále uvedl, že Úřad souvislost předmětu plnění veřejných zakázek 1, 2 a 3 s relevantní činností zadavatele v původním napadeném rozhodnutí nezkoumal dostatečně a omezil se pouze na blíže nerozvedené citace z odborné literatury a své obecné závěry, které dostatečně nepodložil přesvědčivým odůvodněním, které by vycházelo z učiněných skutkových zjištění. Předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu proti původnímu napadenému rozhodnutí Úřad zavázal, aby v novém rozhodnutí při novém posouzení důkladně zkoumal činnosti spadající pod předmět veřejných zakázek 1, 2 a 3. Úřad se tak měl podrobně zabývat posouzením souvislosti dodávky elektrické energie, plynu a poskytování úklidových služeb s relevantní činností zadavatele, k čemuž mu mohla dopomoci např. provedená orientační procentuální kvantifikace, nakolik tyto relevantní činnosti u zadavatele převažují nad činnostmi doplňkovými („nerelevantními“) a nakolik je u těchto relevantních činností potřeba využití plnění předmětu veřejných zakázek 1, 2 a 3 při vědomí faktu, že jejich realizace dle doloženého vyjádření zadavatele probíhá převážně v poštovních provozovnách. Předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu proti původnímu napadenému rozhodnutí Úřad zavázal, aby závěr, který Úřad v novém rozhodnutí učiní, byl podložen přezkoumatelným a jednoznačným odůvodněním.

II. **Napadené rozhodnutí**

6. Dne 4. 4. 2017 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0352,0353,0354/2016/VZ-11541/2017/553/JDI (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým ve výrocích I. až VII. rozhodl

tak, že se zadavatel dopustil spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost uveřejnění v souladu s § 147a odst. 2 zákona v návaznosti na § 147a odst. 1 písm. a) zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele smlouvy na veřejné zakázky 1, 2 (na její části 1, 2, 3, 5, 7) a 3, a to v zákonné lhůtě 15 dnů od jejich uzavření, přičemž zadavatel smlouvy na předmětné veřejné zakázky na profilu zadavatele do vydání napadeného rozhodnutí neuveřejnil. Za spáchání těchto správních deliktů byla zadavateli výrokem VIII. uložena pokuta ve výši 6 000 Kč.

7. Úřad v napadeném rozhodnutí k postavení zadavatele uvedl, že zadavatel byl v době zadávání šetřených veřejných zakázek a dále i v době vzniku předmětné uveřejňovací povinnosti veřejným zadavatelem.
8. Dále Úřad uvedl, že je zřejmé, že předmětem šetřených veřejných zakázek byla dodávka elektrické energie, zemního plynu a poskytování úklidových služeb v rámci všech provozoven zadavatele. Z výpisu z obchodního rejstříku přitom vyplývá, že zadavatel nevykonává pouze relevantní činnosti ve smyslu § 4 odst. 1 písm. g) zákona a § 4 odst. 1 písm. h) zákona, ale i celou řadu jiných činností, jejichž výkon pod žádnou z relevantních činností taxativně stanovených v § 4 zákona nespadá, např. oprava aut; oprava, poskytování technických služeb k ochraně majetku a osob; výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení; hostinská činnost; dodávka, rozvoj a provoz systémů informačních a komunikačních technologií a souvisejících služeb, včetně infrastruktury, která se využívá při plnění úkolů státní (veřejné) správy; provoz, dodávka a rozvoj systémů informačních a komunikačních technologií, které nakládají s citlivými daty nebo utajovanými informacemi, včetně datových registrů a datových skladů; silniční motorová doprava - nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, - nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, - osobní provozovaná vozidly určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče; klempířství a oprava karoserií; ostraha majetku a osob; prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin; provozování okamžitých loterií podle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů apod. Z popisu těchto činností je přitom zřejmé, že většina těchto činností nemůže být vykonávána bez elektrické energie a vzhledem k tomu, že i tyto činnosti musí být provozovány v rámci provozoven zadavatele, je pro jejich výkon nezbytná rovněž dodávka zemního plynu pro vytápění, jakož i poskytování úklidových prací, ostatně v opačném případě by se nejednalo o souběh činností ve smyslu § 5 zákona.
9. Úřad rovněž uvedl, že ačkoliv je evidentní, že pro provoz poštovních provozoven je nezbytný přísun elektrické energie, neboť je toto nutné např. pro zajištění osvětlení v místnostech a provoz výpočetní techniky v poštovních provozovnách, je rovněž zřejmé, že dodávka elektrické energie nevykazuje žádné věcné specifikum ve vztahu k činnosti provozování poštovních služeb a služeb souvisejících s poštovními službami podle § 4 odst. 1 písm. g) zákona a § 4 odst. 1 písm. h) zákona, neboť dodávka elektrické energie může sloužit, a na základě výpisu z obchodního rejstříku zjevně slouží, i k výkonu celé řady jiných činností než relevantních činností vykonávaných zadavatelem (ať už v rámci shodných provozoven či mimo ně). I bez ohledu na to, že ze zadavatelem doložených dokumentů vyplývá, že většina provozoven, které jsou uvedeny jako odběrná místa, jsou poštovními provozovnami, nic

zadavateli nebrání, aby dodávaná elektrická energie byla využita především za účelem provozování jiných činností, resp. aby větší odběr elektrické energie byl využit právě k zajištění těchto jiných činností. Obdobné pak platí i pro veřejnou zakázku na dodávku zemního plynu, kdy prakticky každá z provozoven bez ohledu na předmět činnosti (v případě, že je k tomu uzpůsobena a vytápí prostřednictvím zemního plynu) potřebuje zemní plyn a v případě většiny činností je potřeba zajistit i úklidové služby za účelem dodržení závazných hygienických a bezpečnostních norem pro práci zaměstnanců. Účelem pořízení předmětů plnění šetřených veřejných zakázek tak může být zajištění chodu zadavatele spojeného s provozem nejen relevantních činností § 4 odst. 1 písm. g) zákona a § 4 odst. 1 písm. h) zákona, ale prakticky i s výkonem jakékoli jiné nerelevantní činnosti, k jejímuž výkonu je potřeba zajistit elektrickou energii, zemní plyn a úklidové práce. Je přitom otázkou, zda by zadavatel v případě, že by předmět šetřených veřejných zakázek nemohl být využit k výkonu jiných zadavatelem provozovaných činností, které nejsou relevantními činnostmi ve smyslu § 4 odst. 1 písm. g) zákona a § 4 odst. 1 písm. h) zákona, měl o takovýto předmět veřejných zakázek zájem.

10. Úřad má v napadeném rozhodnutí za to, že předmět šetřených veřejných zakázek je takového charakteru, že nedává možnost ani objektivně kvantifikovat, resp. určit poměr, jak velká část poskytovaného plnění (elektrické energie, zemního plynu, úklidových služeb) souvisí s výkonem relevantní činnosti zadavatele a jak velká část poskytovaného plnění (elektrické energie, zemního plynu, úklidových služeb) souvisí s výkonem jeho nerelevantní činnosti, nedává možnost určit ani to, která z těchto dvou částí poskytovaného plnění „zřetelně převažuje“, ani to, zda zřetelně převažuje souvislost s výkonem relevantních činností nebo s výkonem ostatních činností provozovaných zadavatelem. Úřad je přesvědčen, že s ohledem na charakter předmětu plnění šetřených veřejných zakázek nelze v daném případě objektivně určit, zda předmět plnění šetřených veřejných zakázek souvisí především s výkonem relevantních činností ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) zákona a zadavatel byl tedy v souladu s § 5 odst. 2 písm. a) zákona povinen postupovat podle ustanovení tohoto zákona platných pro veřejného zadavatele.
11. Úřad došel k závěru, že se na Českou poštu, s.p. (jakožto veřejného zadavatele) povinnost uveřejnění uzavřené smlouvy na profilu zadavatele ve smyslu § 147a odst. 1 písm. a) zákona vztahovala, neboť ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) nelze objektivně určit, zda předmět šetřených veřejných zakázek především souvisel s výkonem relevantní činnosti, protože se na zadavatele nevztahovalo ustanovení § 2 odst. 7 zákona a zadavatel byl tak povinen postupovat podle ustanovení zákona platných pro veřejného zadavatele.

III. Námitky rozkladu

12. Proti napadenému rozhodnutí podal zadavatel rozklad ze dne 18. 4. 2017 doručený Úřadu téhož dne. Napadené rozhodnutí zadavatel obdržel dne 5. 4. 2017, rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
13. Zadavatel v rozkladu nerozporuje skutečnost, že smlouvy na plnění zmíněných veřejných zakázek nebyly na profilu zadavatele uveřejněny ani svůj obecný status zadavatele jako „jiné právnické osoby“ dle § 2 odst. 2 písm. d) zákona, že tedy naplňuje znaky veřejného zadavatele. Rovněž se ztotožňuje se skutečností, že jakožto držitel poštovní licence vykonává relevantní činnosti dle § 4 odst. 1 písm. g) a h) zákona. Zadavatel též připouští, že v případě

přezkoumávaných veřejných zakázek se jedná o souběh činností ve smyslu § 5 zákona, tj. o situaci, kdy předmět veřejné zakázky souvisí jak s výkonem relevantní činností zadavatele, tak s jeho ostatními činnostmi. Sporný bod zadavatel spatřuje v otázce, zda v případě přezkoumávaných veřejných zakázek byl oprávněn postupovat podle pravidel platných pro sektorové zadavatele dle § 5 odst. 2 písm. a) zákona, tj. zda předmět uvedených veřejných zakázek souvisel především s relevantní činností zadavatele, na kterou v napadeném rozhodnutí neshledává dostatečnou odpověď.

14. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí shledává zadavatel v tom, že jeho odůvodnění žádné podrobné posouzení souvislosti předmětu šetřených veřejných zakázek s relevantní činností neobsahuje. Úřad dle zadavatele posouzení souvislosti předmětu veřejných zakázek s relevantní činností zadavatele neprovedl, když rezignoval na alespoň orientační určení poměru relevantní a nerelevantní činnosti, jako by šlo o nemožnou věc. Snaha Úřadu argumentovat informacemi uvedenými ve výpisu z obchodního rejstříku je dle zadavatele z pohledu potřeb poštovního provozu nerelevantní. Zadavatel má za zřejmé, že na poštovních provozovnách jsou elektřina, zemní plyn a úklidové služby především využívány právě pro řádné zajištění poštovního provozu, ať už jde o svícení, topení, pohánění strojů v provozu či úklid poštovních prostor.
15. Zadavatel poukázal na fakt, že již v průběhu předchozího prvostupňového řízení ve vyjádřeních svých stanovisek poskytl podklady (přílohy těchto vyjádření č. j. ČP/111904/2016/NZ, ČP/111911/2016/NZ, ČP/111908/2016/NZ ze dne 30. 5. 2016 a podepsané smlouvy k šetřeným veřejným zakázkám), z nichž je zjevný hlavní účel předmětných veřejných zakázek a s nimiž se Úřad podrobně nevypořádal. Přílohou uzavřených smluv jsou i poštovní provozovny, příp. odběrná místa, pro něž jsou poptávaná plnění určena. Úřad mohl dle zadavatele v těchto provozovnách provést místní šetření a ověřit tvrzení zadavatele o převažujícím účelu šetřených veřejných zakázek. Skutečnost, že Úřad žádné relevantní šetření skutkového stavu neprovedl, nemůže být dle zadavatele oporou pro závěr, že převažující souvislost s relevantní činností nelze objektivně určit.
16. Zadavatel si je vědom toho, že v jeho pobočkách a provozovnách jsou realizovány nejen poštovní služby, ale i řada doplňkových činností, např. prodej produktů aliančních partnerů České pošty, s.p. Nicméně poštovní služby tvoří dle zadavatele těžiště činnosti poštovních provozoven z jejich samotné podstaty, o čemž vypovídají především jiné veřejně přístupné dokumenty, zejména výroční zprávy zadavatele, ve kterých lze poměr činností vykonávaných zadavatelem ověřit, a zajisté se jedná o relevantnější zdroj informací než jen pouhý soupis předmětů činností dle výpisu z obchodního rejstříku. Úřad se dle zadavatele těmito výročními zprávami vůbec nezabýval, i když je zadavatel uvedl již v řízení o předchozím rozkladu v téže věci.
17. Zadavatel je přesvědčen, že napadené rozhodnutí nemá oporu v relevantních ustanoveních zákona ani ve skutkových zjištěních. Zadavatel trvá na svém přesvědčení, že u dotčených veřejných zakázek jakožto sektorový zadavatel nebyl povinen uveřejnit smlouvy na plnění přezkoumávaných veřejných zakázek na profilu zadavatele.

Závěr rozkladu

18. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

19. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

20. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, jakož i soulad řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
21. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0352,0353,0354/2016/VZ-11541/2017/553/JDI ze dne 4. 4. 2017, rozhodl tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, nerozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu k novému projednání. Současně je v tomto rozhodnutí vysloven závazný právní názor, kterým je Úřad při dalším projednání věci vázán.

V. K námitce rozkladu a k důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

22. K námitce zadavatele týkající nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů ohledně posouzení souvislosti předmětu šetřených veřejných zakázek s relevantní činností zadavatele uvádím, že se s ní ztotožňuji. Otázka přezkoumatelnosti rozhodnutí byla opakovaně řešena i soudní judikaturou, například Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 30 Af 102/2013 - 165 ze dne 10. 12. 2015 mimo jiné konstatoval: *„Nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán, apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.“* Obdobně se vyjádřil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 7 As 291/2015 – 26 ze dne 2. 6. 2016: *„Má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Je tomu tak proto, že jen prostřednictvím odůvodnění lze dovodit, z jakého skutkového stavu správní soud vyšel a jak o něm uvážil.“* Zde citované soudní závěry jsou plně aplikovatelné i na napadené rozhodnutí, které shledávám nepřezkoumatelným, neboť je sice postaveno na zákonných ustanoveních, avšak neobsahuje důkazy pro podporu Úřadem tvrzených skutečností a úvahy Úřadu v něm obsažené nejsou zcela zřejmé, logické

a konzistentní. Výklad ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) zákona, který je pro daný případ stěžejní, provedený Úřadem v napadeném rozhodnutí, tak trpí vadou nedostatku odůvodnění a takto pojatý výklad následně ovlivňuje celé napadené rozhodnutí a má zásadní vliv na způsob, s jakým Úřad k předmětné problematice přistupoval.

23. V daném případě je nesporné, že se v přezkoumávaném případě jedná o veřejného zadavatele vykonávajícího relevantní činnosti podle § 4 odst. 1 písm. g) a h) zákona, že tento zadavatel vykonává i jinou než relevantní činnost, tedy že se v daném případě jedná o tzv. souběh činností. Klíčovým je tak posouzení předmětu přezkoumávaných veřejných zakázek 1, 2 a 3 podle § 5 zákona a toho, zda tyto činnosti souvisí především s relevantní činností zadavatele.
24. Podle § 5 odst. 1 zákona se souběhem činností rozumí, souvisí-li předmět zadávané veřejné zakázky s výkonem relevantní činnosti i s výkonem jiné činnosti zadavatele.
25. Podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona platí, že při souběhu činností podle odst. 1 veřejný zadavatel postupuje podle ustanovení tohoto zákona platných pro sektorového zadavatele pouze tehdy, pokud předmět veřejné zakázky souvisí především s relevantní činností vykonávanou veřejným zadavatelem; v opačném případě, nebo pokud nelze objektivně určit, zda předmět veřejné zakázky souvisí především s výkonem relevantní činnosti, postupuje veřejný zadavatel podle ustanovení tohoto zákona platných pro veřejného zadavatele.
26. Úřad výše uvedená ustanovení § 5 zákona v bodech 69 a 70 napadeného rozhodnutí ocitoval a v bodech 77 až 93 se poté věnoval jejich aplikaci na přezkoumávaný případ, přičemž v bodech 80 až 84 napadeného rozhodnutí pouze ocitoval poznatky právní teorie vztahující se k § 5 odst. 2 písm. a) zákona, aniž by tyto odborné komentáře jakkoli propojil s přezkoumávanou problematikou a případně z nich vyvodil konkrétní závěry dostatečně podložené danými teoretickými poznatky a na základě toho též odůvodněné, jak mu bylo uloženo v rozhodnutí předsedy Úřadu o rozkladu proti původnímu napadenému rozhodnutí. Již v rozhodnutí předsedy Úřadu o rozkladu proti původnímu napadenému rozhodnutí byl Úřad upozorněn, že existují další názory v právní teorii Úřadem opomenuté, které přinášejí jiný a do značné míry opačný pohled na problematiku nastíněnou Úřadem selektivně ocitovanými komentáři. Kupříkladu J. Jurčík ve svém komentáři k zákonu uvádí následující: *„Ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona uvádí, že veřejný zadavatel postupuje podle ustanovení tohoto zákona platných pro sektorového zadavatele pouze tehdy, pokud předmět veřejné zakázky souvisí především s relevantní činností vykonávanou veřejným zadavatelem. Významné tedy bude vymezit takové veřejné zakázky, které především souvisejí s relevantní činností. Slovo především znamená (...) i veřejné zakázky především související s relevantní činností, čímž jsou míněny např. veřejné zakázky související s administrativou takové relevantní činnosti apod. Tedy např. pořízení služebních automobilů pro pracovníky, kteří se relevantní činností zabývají, zakázkami, které se týkají ředitelství, které spravuje výkon relevantní činnosti apod. (...) S relevantní činností především souvisí (...) činnosti směřující k vytvoření materiálně technického zázemí pro výkon relevantní činnosti (např. zakázky týkající se administrativy relevantní činnosti, zabezpečení sekretariátu ředitele pro relevantní činnost, zakázky související s budovou, kde sídlí administrativa pro relevantní činnost apod.)“* (blíže viz Jurčík, R. Zákon o veřejných zakázkách. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, str. 61-62). S jistou nejednoznačností pohledu právní teorie na předmětnou otázku se tak Úřad ani v napadeném rozhodnutí důkladně nevypořádal. Odborná literatura dává zcela

jistě odborný náhled na danou problematiku, avšak není možné k ní přistupovat jako k pramenu práva či k tomu, kdo zákon vykládá. Naopak je to právě Úřad, jemuž je dána pravomoc rozhodovat o souladu postupu zadavatele se zákonem. Je však třeba, aby Úřad své závěry, a to o to více, pokud mohou mít zásadní dopad na tvorbu jeho rozhodovací praxe, náležitě odůvodnil, třeba za přispění odborné literatury či judikatury. Nestačí tedy odbornou literaturu bez dalšího ocitovat, ale je třeba učinit potřebná skutková zjištění, a tato posoudit ve světle příslušné právní normy, případně je podpořit citovanou odbornou literaturou či judikaturou, a to za současného připojení přezkoumatelného odůvodnění jeho závěrů, tj. Úřad má dostatečně odůvodnit, proč danou problematiku posoudil tak, jak uvedl ve svém rozhodnutí.

27. Jak vyplývá z bodů 86 až 92 napadeného rozhodnutí, Úřad v podstatě vůbec nezkoumal, zda předmět daných veřejných zakázek souvisí především s relevantní činností vykonávanou zadavatelem, a rovnou se omezil na konstatování, že nelze objektivně určit, zda předmět veřejné zakázky souvisí především s výkonem relevantní činnosti, proto byl dle něj zadavatel povinen postupovat podle ustanovení zákona platných pro veřejného zadavatele. Odůvodnění tohoto svého pojetí přitom Úřad v napadeném rozhodnutí podložil výhradně argumentací opírající se o výčet předmětu činnosti zadavatele dle výpisu z obchodního rejstříku ocitovaného v bodech 55 a 56 napadeného rozhodnutí. V návaznosti na činnosti zadavatele uvedené v obchodním rejstříku tak Úřad bez dalšího zkoumání dovodil, že realizace předmětu šetřených veřejných zakázek sice může vést k zajištění chodu zadavatele spojeného s provozem relevantní činnosti v podobě poštovních a s nimi souvisejících služeb, ale zároveň rovněž s provozem jakékoli nerelevantní činnosti, k jejímuž výkonu je potřeba zajistit elektrickou energii, zemní plyn a úklidové práce. Takový zobecňující pohled však neshledávám dostatečným, Úřad při svém přezkumu zcela rezignoval na posouzení konkrétních okolností případu.
28. Úřad si dále položil otázku, zda by zadavatel v případě, že by předmět šetřených veřejných zakázek nemohl být využit k výkonu jiných zadavatelem provozovaných činností, které nejsou relevantními činnostmi ve smyslu § 4 odst. 1 písm. g) zákona a § 4 odst. 1 písm. h) zákona, měl o takovýto předmět veřejných zakázek zájem. Tuto otázku však shledávám nepřipadnou a ryze spekulativní, jelikož není podložena žádnými skutkovými zjištěními Úřadu, která by tomuto faktu mohla jakkoli nasvědčovat. Navíc není sporu o tom, že předmět dotčených veřejných zakázek se týkal dodávky elektrické energie a zemního plynu a poskytování úklidových služeb v poštovních provozovnách zadavatele. Tím více nemohu souhlasit s tvrzením Úřadu připouštějícím místo plnění daných veřejných zakázek v poštovních provozovnách, přesto však vyslovujícím domněnku, že zadavateli nic nebrání, aby poptávané dodávky a služby využil především za účelem provozování jiných činností, resp. aby např. větší odběr elektrické energie byl využit právě k zajištění těchto jiných činností. Z napadeného rozhodnutí skutečně nevyplývá, na základě čeho Úřad činí tyto závěry zpochybňující souvislost předmětu veřejných zakázek především s výkonem relevantní činnosti, když zároveň připouští jejich realizaci v pobočkách zadavatele, o nichž zadavatel opakovaně tvrdí, že vykonávají hlavně relevantní činnost, kteréžto tvrzení zadavatele se Úřad ani nepokusil ověřit, aby jej případně mohl vyvrátit vhodnými protiargumenty založenými na faktických skutkových zjištěních.

29. Úřad v bodě 90 napadeného rozhodnutí výslovně odkazuje na zadavatelem doložené dokumenty, z nichž slovy Úřadu „*vyplývá, že většina provozoven, které jsou uvedeny jako odběrná místa, jsou poštovními provozovnami*“, tyto dokumenty ale v napadeném rozhodnutí nikterak nekonkretizuje, ani je neoznačil jako podklady svého rozhodnutí, v čemž spatřuji další aspekt svědčící pro nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. S tímto nedostatkem napadeného rozhodnutí souvisí i fakt, že se Úřad nevypořádal s obsahem dokumentů, které na podporu svých tvrzení navrhoval poskytnout zadavatel ve svých vyjádřeních i v rozkladových námitkách. Úřad pouze odmítl veškerá tvrzení zadavatele o převažujícím účelu šetřených veřejných zakázek, které dle zadavatele mají sloužit k výkonu relevantní činnosti na jeho pobočkách spekulativním protitvrzením, že *„předmět šetřených veřejných zakázek je takového charakteru, že nedává možnost ani objektivně kvantifikovat, resp. určit poměr, jak velká část poskytovaného plnění (elektrické energie, zemního plynu, úklidových služeb) souvisí s výkonem relevantní činnosti zadavatele a jak velká část poskytovaného plnění (elektrické energie, zemního plynu, úklidových služeb) souvisí s výkonem jeho nerelevantní činnosti, nedává možnost určit ani to, která z těchto dvou částí poskytovaného plnění „zřetelně převažuje“, ani to, zda zřetelně převažuje souvislost s výkonem relevantních činností nebo s výkonem ostatních činností provozovaných zadavatelem.“* Přitom se Úřad dle závazných závěrů rozhodnutí předsedy Úřadu o rozkladu proti původnímu napadenému rozhodnutí měl podrobně zabývat posouzením souvislosti dodávky elektrické energie, plynu a poskytování úklidových služeb s relevantní činností zadavatele, k čemuž mu bylo navrženo např. provedení orientační procentuální kvantifikace, nakolik tyto relevantní činnosti u zadavatele převažují nad činnostmi doplňkovými („nerelevantními“) a nakolik je u těchto relevantních činností potřeba využití plnění předmětu veřejných zakázek 1, 2 a 3 při vědomí faktu, že jejich realizace dle doloženého vyjádření zadavatele probíhá převážně v poštovních provozovnách.
30. Námitce zadavatele, že *„poštovní služby tvoří těžiště činnosti poštovních provozoven z jejich samotné podstaty, o čemž vypovídají především jiné veřejně přístupné dokumenty, zejména výroční zprávy zadavatele, ve kterých lze poměr činností vykonávaných zadavatelem ověřit“*, tak musím přisvědčit, jelikož závěr Úřadu, že v provozovnách zadavatele může předmět veřejných zakázek rovněž ve velké míře souviset i s činnostmi nerelevantními, je charakteru spekulativního a nemůže tak nad důvodnou pochybnost vyvrátit námitky zadavatele deklarující pravý opak a navíc nabízející poskytnutí jeho tvrzení dosvědčujících podkladů. Úřad tak při svém přezkumu daných veřejných zakázek měl využít veřejně dostupných zdrojů (typu výročních zpráv, výkazu činností daných poboček), případně si dožádat konkrétní podklady od zadavatele vztahující se k přehledu činností na jednotlivých pobočkách, pro které byly dané veřejné zakázky poptávány, z nichž by bylo možno konstatovat, jaká činnost (relevantní či nerelevantní) je v nich převažující. Teprve po takto řádně provedeném dokazování vztahujícím se ke konkrétním pobočkám a jejich konkrétní vykázané činnosti by Úřad mohl učinit kvalifikovaný závěr, zda lze či nelze určit, že předmět veřejných zakázek souvisí především s výkonem relevantní činnosti, aniž by se pohyboval v zobecněné hypotetické a nutně spekulativní rovině, což zjevně nastalo v napadeném rozhodnutí.
31. Jsem přesvědčen, že Úřad nedostatečně zjistil skutkový stav věci. Nemůže totiž obstát závěr Úřadu, jenž opírá svá zjištění o činnosti zadavatele pouze o údaje z obchodního rejstříku, neboť zde mohou být zapsány činnosti, které zadavatel reálně nemusí poskytovat navenek, případně činnosti, které nemusí ve skutečnosti poskytovat vůbec. Rovněž nelze na základě

seznamu činností zadavatele čerpaných z obchodního rejstříku posuzovat, kterou činnost zadavatel především vykonává, či posuzovat, zda vykonává relevantní činnost podle zákona. Je totiž nepopiratelným faktem, že leckteré činnosti, které má jakýkoli subjekt zapsány v obchodním rejstříku nemusí reálně vůbec vykonávat, jelikož k takovému postupu není žádným zákonem povinován. Obchodní rejstřík jako jediný pramen Úřadu k doložení závěrů ohledně nemožnosti určit převažující činnost zadavatele v souvislosti s poptávanými veřejnými zakázkami je tak zcela nedostatečný, nejde z něj totiž seznat ani fakticitu deklarovaných činností a už vůbec ne jejich rozsah, když u některých činností se zjevně může jednat o jejich zcela marginální poměr ve vztahu k ostatním činnostem. Úřadu se přitom nabízejí mnohem sofistikovanější možnosti jak zjistit převažující činnost zadavatele v provozovnách, v nichž má dojít k realizaci daných veřejných zakázek, vřdyť se navíc nejedná o veškeré pobočky zadavatele, ale zcela konkrétní, zadavatelem vymezené poštovní provozovny. Z podkladů evidujících jejich činnost by bylo možné podíl relevantní činnosti vůči nerelevantní podrobněji vyčíslit. V daném poměru potom lze rovněž usoudit na využití elektrické energie, zemního plynu a úklidových služeb v daných konkrétních poštovních pobočkách ve vztahu právě k jejich předmětu činnosti včetně poměru těchto činností, které Úřad z dohledaných či dožádaných dokladů o činnosti může nepochybně zjistit.

32. Pojetí založené pouze na obecném výčtu činností dle obchodního rejstříku bez napojení na konkrétní aspekty případu, které zvolil Úřad v napadeném rozhodnutí, by de facto diskvalifikovalo každého veřejného zadavatele při souběhu činností z možnosti postupovat v režimu sektorového zadavatele, když by Úřad a priori rezignoval na podrobnější zkoumání poměru těchto činností ve vztahu ke konkrétní veřejné zakázce a konkrétnímu místu plnění, což jistě nebylo úmyslem zákonodárce, když tuto možnost veřejným zadavatelům za daných podmínek (jejichž naplnění má Úřad za povinnost vždy ve vztahu ke každému konkrétnímu případu důkladně zkoumat) poskytl. S postupem Úřadu v napadeném rozhodnutí se tak nemohu ztotožnit a musím konstatovat, že se Úřad v napadeném rozhodnutí neřídil závazným názorem předsedy Úřadu popsáním v rozhodnutí o rozkladu proti původnímu napadenému rozhodnutí a požadujícím, aby byl jeho závěr podložen přezkoumatelným a jednoznačným odůvodněním. V této souvislosti upozorňuji, že Úřad učinil průlomové rozhodnutí, jímž by se, pokud by se toto rozhodnutí stalo precedentem, velká část veřejných zakázek až dosud spíše podřazovaných svým předmětem pod činnosti související s relevantní činností a tedy spadající u veřejných zadavatelů pod pravidla pro sektorové zadavatele, posunula do režimu ustanovení zákona platných pro veřejné zadavatele, což by bez dostatečného a jednoznačného odůvodnění vnášelo právní nejistotu a netransparentnost do takových zadávacích řízení. Proto je potřeba dbát v daném případě zvýšené opatrnosti při individuálním posuzování předmětu takových veřejných zakázek.
33. V rozhodnutí o rozkladu proti původnímu napadenému rozhodnutí byl Úřad zavázán, aby své závěry opřel o jím učiněná skutková zjištění v dané věci, a svůj názor mnohem přesněji a maximálně precizně odůvodnil. V rámci nového projednání se tedy Úřad měl daleko podrobněji zabývat otázkou, zda předmět veřejných zakázek 1, 2 a 3 souvisí „především“ s relevantní činností vykonávanou zadavatelem, a své závěry měl též odpovídajícím způsobem odůvodnit. Byla zmíněna i možnost, že ne vždy lze objektivně určit, zda předmět veřejné zakázky souvisí především s výkonem relevantní činnosti, Úřad byl však v každém případě upozorněn, že tento fakt jej nezabavuje jeho povinnosti takový svůj případný závěr vždy odůvodnit s ohledem na dostatečná a tomu odpovídající skutková zjištění. Úřad taková

zjištění v napadeném rozhodnutí neučinil, když své závěry opřel pouze o údaje uvedené v obchodním rejstříku, aniž by je důkladně ověřil v realitě a přesně specifikoval činnosti skutečně vykonávané zadavatelem v místech plnění veřejných zakázek 1, 2 a 3 včetně jejich vyčísleného poměru, kteréžto údaje mohl zjistit z veřejně dostupných zdrojů či si je případně v podrobnostech dožádat přímo u zadavatele.

34. V návaznosti na výše uvedené tak bude muset Úřad při novém posouzení mnohem důkladněji zkoumat činnosti spadající pod předmět veřejných zakázek 1, 2 a 3 právě ve vztahu ke konkrétním činnostem vykonávaným v daných provozovnách zadavatele. Bude se muset zabývat předmětem veřejných zakázek 1, 2 a 3 nejen ve smyslu, zda by bez jejich realizace bylo vůbec možné provádění relevantní činnosti zadavatelem, ale také se bude muset podrobně zabývat posouzením souvislosti dodávky elektrické energie, plynu a poskytování úklidových služeb s relevantní činností zadavatele ve vymezených místech plnění předmětných veřejných zakázek, k čemuž mu může dopomoci např. i orientační procentuální kvantifikace, nakolik tyto relevantní činnosti u zadavatele převažují nad činnostmi doplňkovými („nerrelevantními“) a nakolik je u těchto relevantních činností potřeba využití plnění předmětu veřejných zakázek 1, 2 a 3 při vědomí faktu, že jejich realizace dle doloženého vyjádření zadavatele probíhá převážně v poštovních provozovnách. Z výkazů jejich činnosti tak bude moci Úřad získat potřebný přehled o činnostech relevantních i nerelevantních i jejich poměru, na základě kterého teprve bude moci učinit kvalifikovaný závěr o převažující činnosti zadavatele v pobočkách (spadajících pod předmět daných veřejných zakázek) a s ní související nezbytnosti využívání elektřiny, plynu a úklidových služeb v daných provozovnách s logickým závěrem, že čím větší podíl relevantní činnosti v těchto pobočkách bude vykonáván, tím větší bude i podíl předmětu plnění veřejných zakázek 1, 2 a 3 na této relevantní činnosti. Pokud by snad Úřad i po takto provedených skutkových zjištěních setrval na názoru, že nelze objektivně určit, zda předmět řečených veřejných zakázek souvisí především s relevantní činností zadavatele, musí tuto skutečnost podepřít o reálná fakta a zjištění týkající se konkrétních dotčených provozoven zadavatele, nikoli pouze o zcela obecná a neprůkazná data uvedená v obchodním rejstříku zadavatele.
35. Závěr, který Úřad v novém rozhodnutí učiní, tak musí být podložen přezkoumatelným a jednoznačným odůvodněním. Úřad by rovněž měl vzít v potaz svou stávající rozhodovací praxi v obdobných případech.
36. Dne 1. 10. 2016 nabyl účinnosti zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“).
37. Podle čl. 40 odst. 6 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Shodný princip je vyjádřen i v § 2 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“). Toto pravidlo zakládá výjimku z jinak obecného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější. Tato výjimka se dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu aplikuje rovněž v oblasti správního trestání.

38. V souvislosti s citovaným článkem Listiny uvádím, že konstantní soudní judikatura (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 126/2002-27 ze dne 27. 10. 2004) dospěla k závěru, že „[t]restání za správní delikty musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy a v tomto smyslu je třeba vykládat všechny záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu. Je totiž zřejmé, že rozhraničení mezi trestnými (a tedy soudem postižitelnými) delikty a delikty, které stíhají a trestají orgány exekutivy, je výrazem vůle suverénního zákonodárce; není odůvodněno přirozenoprávními principy, ale daleko spíše je výrazem trestní politiky státu (...) Pro české právo to pak znamená, že i ústavní záruka článku 40 odst. 6 Listiny o tom, že je nutno použít pozdějšího práva, je-li to pro pachatele výhodnější, platí jak v řízení soudním, tak v řízení správním (...) Přijetí tohoto principu pak znamená, že nelze trestat podle starého práva v době účinnosti práva nového, jestliže nová právní úprava konkrétní skutkovou podstatu nepřevzala; analogicky to platí i tehdy, jestliže nová právní úprava stanoví mírnější sankce za stejné jednání“. K totožnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud též v rozsudku č. j. 8 Afs 17/2007-135 ze dne 31. 5. 2007 a dalších.
39. K posouzení příznivější právní úpravy ve vztahu ke konkrétním okolnostem případu uvádím, že se jí Úřad v souladu s doporučením předsedy Úřadu v rozhodnutí o rozkladu proti původnímu napadenému rozhodnutí zabýval v bodech 94 až 113 napadeného rozhodnutí, v nichž došel k závěru, že v šetřeném případě nelze aplikovat výjimku ze zákazu retroaktivity, neboť právní úprava dle ZZVZ není pro zadavatele právní úpravou příznivější, tudíž je třeba správní delikt, pokud byl zadavatel s ohledem na své možné postavení sektorového zadavatele skutečně jeho pachatelem (což je opětovným primárním předmětem posouzení ze strany Úřadu) posuzovat podle právní úpravy účinné v době jeho spáchání, tedy dle zákona. Úřad byl a je tedy povinen postup zadavatele posuzovat výhradně podle zákona. Nutno podotknout, že skutečnost aplikace zákona (a nikoli ZZVZ) na přezkoumávaný případ nebyla zpochybněna ani v rozkladových námitkách. Pakliže by zadavatel byl pachatelem řečených správních deliktů, shledávám dostatečným plně odkázat na výše zmíněné body napadeného rozhodnutí deklarující vyloučení posouzení daného případu dle ZZVZ.
40. Z důvodů, pro něž jsem shledal napadené rozhodnutí nezákonným, když samotné vymezení přezkoumávané otázky bylo Úřadem provedeno nedostatečně a toto pochybení mělo vliv na právní hodnocení případu jako celku, není na místě zabývat se meritem věci posuzovaným v napadeném rozhodnutí, když ostatně toto nebylo ani předmětem rozkladové námitky zadavatele. Úřad je tak povinen jím nedostatečně odůvodněný klíčový aspekt postavení zadavatele ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) zákona posoudit znovu a precizněji a na základě toho učinit i závěr o možném spáchání daných správních deliktů zadavatelem.
41. Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán; proti novému rozhodnutí lze podat odvolání.
42. S ohledem na uvedené jsem tedy po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, konkrétně pak s § 68 odst. 2 správního řádu, neboť je stíženo nepřezkoumatelností. Byly tak splněny podmínky

předvídané § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, a proto napadené rozhodnutí ruším a věc vracím Úřadu k novému projednání, neboť nepřezkoumatelnost rozhodnutí není možné zhojit jinak než vydáním nového rozhodnutí ve věci.

VI. Závěr

43. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastaly důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, jsem rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno. Úřad je při svém novém rozhodování vázán právním názorem vysloveným v tomto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Česká pošta, s.p., Politických vězňů 909/4, 110 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy